

Literatura oral

[Conto tipo 225] O raposo e a aguia

O raposo estaba a porta dun galiñeiro, sentado co seu bastón zarandeando, esperando a que saíran as galiñas para collelas. Entón veu a águila e sentouse ao lado do raposo e este díxolle:

-Ai señora águila, que milagro andar usted por aquí! Eu estou esperando a que saían esas da capoeira pa janchalas.

E a águila díxolle :

-Eu ben che sei onde hai unhas vodas de galiñas, haiche doce canastas.

-Oi, pero onde son esas vodas?

-Esas vodas son no ceu.

-Quen che me dera ir allá....

-Pois sin duda se queres lévote eu, eh?Ti sabes montar ao cabaliño?

-Monto aínda que sea no cabalo do demo.

Montou, anduberon e anduberon unha chea de tempo.E a águila díxolle:

-Que tal vas oh?

-Eu al pelo, pero o peor es ti.

- Pois eu cando me canse xa te pouso.

-Ti, tira pa diante e que non te tente o demo, non vaias a dar unha volta e me tires ao chan.

Anduberon máis un pouco e cando lle deu a gana a águila deu unha reviravolta e aí vén o raposo desde alá riba a rolos.Mirou unha cancela e dixo:

-Fuxe cancela que te fendo.

Nisto mirou un palleiro e dixo:

-Escapa palleiro que non quedas enteiro.

Grazas ao palleiro foi rodando polas pallas abaixo, ata o chan. Levantou un ollo para arriba e dixo:

Si de esta salgo y no muerdo no quiero más vodas al cielo.

[Conto remitido por María Saleta Gómez Hermida, de Ribadelouro, Tui (Pontevedra), recollido á súa avoa
María Mercedes González Domínguez (90 anos). Abril de 2011]